

PARAULA I VIDA

L'Esperit condueix l'Església en sortida

La Pasqua de Pentecosta, la Pasqua granada, que vam celebrar diumenge passat, no tanca simplement el temps pasqual al cap de cinquanta dies de la Resurrecció, o Pasqua florida, sinó que obre i projecta una perspectiva «pasqual» espiritual de tota la vida del cristià i de la comunitat eclesial. És com si restés obert.

Tot en l'Església podem dir que prové de la Pasqua, i tot hi condueix. L'Esperit Sant que és l'ànima de l'Església, la uneix en l'amor, la fa plural en la unitat, l'omple de dons i sobretot la fa cremar amb el mateix amor i dedicació als pobres que brollava del Cor de Crist. Ens hem de deixar conduir per l'Esperit Sant durant tot l'any i sempre!

L'Església —ens deia el Papa Benet XVI— no creix per proselitisme, creix per atracció, per testimoni. I comentant-ho, el Papa Francesc afirma que quan la gent, els pobles, veuen aquest testimoni d'humilitat, de docilitat, de mansuetud dels cristians i de moltes persones de bona voluntat, «senten la necessitat de

què parla el profeta Zacaries: "Volem venir amb vosaltres!". La gent sent aquella necessitat davant el testimoni de la caritat, de la caritat humil, sense prepotència, no autosuficient, que adora i serveix (...). La caritat és simple: adorar Déu i servir els altres! I aquest testimoni fa créixer l'Església». La misericòrdia que s'expressa en les obres ha de ser el fruit d'adoració i de servei al llarg de tot l'any.

La fe és un do de Déu i no un fruit del proselitisme; creix gràcies a la fe i a la caritat dels evangelitzadors que són testimonis de Crist. Als deixebles de Jesús, quan van pels camins del món, se'ls demana aquest amor que no té mesura. La mesura de l'amor, deia Sant Agustí, és estimar sense mesura. Tots els pobles i cultures tenen el dret a rebre el missatge de salvació, que és do de Déu per a tothom. Això és més necessari encara si tenim en compte la quantitat d'injustícies, guerres, crisis humanitàries que esperen una solució. Els deixebles missioners saben per experiència que l'Evangelí del perdó i de la misericòrdia pot portar alegria i reconciliació, justí-

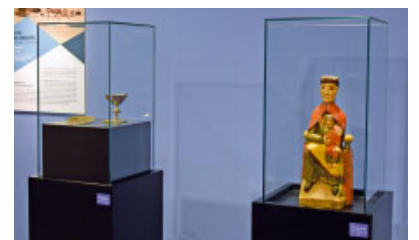
cia i pau. El mandat de l'Evangelí: «Aneu a convertir tots els pobles, bategeu-los en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant, i ensenyeu-los a guardar tot el que jo us he manat. Jo seré amb vosaltres cada dia fins a la fi del món» (Mt 28,19-20), no està esgotat, és més, ens compromet a tots, en els escenaris i desafiaments actuals, a sentir-nos cridats a una nova «sortida» missionera, «sortir de la pròpia comoditat i atrevir-se a arribar a totes les perifèries que necessiten la llum de l'Evangelí», ens urgeix el Papa Francesc.

El camí cristià de fet és més senzill del que a vegades el compliquem entre tots. Consisteix a creure en Jesucrist i estimar els altres amb fets concrets, compromesos. Ho diu bellament i rotundament l'apòstol Sant Joan en la seva primera Carta: «*Que el nostre amor no sigui només de frases i paraules, sinó de fets i de veritat. Llavors coneixerem que ens mou la veritat, i la nostra consciència es mantindrà en pau davant de Déu*» (1Jo 3,18-19).

† Joan-Enric Vives
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

El Museu Diocesà d'Urgell celebra el Dia internacional dels Museus

El Museu Diocesà d'Urgell va organitzar una exposició de petit format, amb el títol «Patrimoni cultural i exili. El periple del calze i la patena de Núria», per explicar la història d'aquestes dues peces litúrgiques del segle XIII, procedents del Santuari de Núria que van «exiliar-se», juntament amb la Mare de Déu, a Suïssa, durant la Guerra Civil. L'objectiu era participar en la Jornada Mundial dels Museus i de contextualitzar les peces no com a peces d'art i litúrgia, sinó com a testimoni de les conseqüències dels fets bèl·lics sobre el patrimoni cultural. En relació amb l'exposició, la Sra. Carme Borbonès, activista social i expresidenta de Càritas Catalunya, va fer una conferència sobre «Els museus com a nous espais integradors», amb una reflexió al voltant del patrimoni cultural i la identitat dels pobles.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

LES RAONS DE CREURE

Una opció raonable i legítima (II)

La fe és un acte de llibertat o, més exactament, la resposta a una crida interior que m'exhorta a alliberar-me de tot el que encadena i empresona. Està molt a prop del dubte. Fe i dubte, fan honor a dues dimensions que existeixen en nosaltres. Déu s'ofereix a nosaltres des de la fragilitat, es nega a violentar-nos i a anul·lar la nostra llibertat. Puc o no puc creure. La seva grandesa consisteix en haver creat un ésser que pot dir-li sí, però també no.

El treball argumental a l'hora de donar raó de la pròpia opció té límits. Hi ha raons del cor en l'ésser cristià i les raons del cor, com ensenya Blaise Pascal, són tan legítimes com les de la raó.

Entenc que ser cristià és un procés, un camí, un dinamisme que perfecciona la persona, que la fa més excel·lent, que li permet desenrotllar les potències amagades que hi ha en ella. És un esdevenir. Mai no s'és del tot cristià, com mai no es pot dir d'una persona que sigui plenament budista.

És una opció que va lligada al desenvolupament personal, que afecta la vida corporal, emocional, mental, social i espiritual de la persona. Res no queda al marge, afecta la integritat. Ser cristià és estar en camí d'escoltar el Mestre interior, d'interpretar el sentit de la seva crida i de fer-la realitat en la pròpia vida a cada instant.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

PALABRA Y VIDA

El Espíritu conduce la Iglesia en salida

La Pascua de Pentecostés, la Pascua granada, que celebramos el domingo pasado, no cierra simplemente el tiempo pascual a los cincuenta días de la Resurrección, o Pascua florida, sino que abre y proyecta una perspectiva «pascual» espiritual de toda la vida del cristiano y de la comunidad eclesial. Es como si quedara abierto. Todo en la Iglesia podemos decir que proviene de la Pascua, y todo conduce a ella. El Espíritu Santo que es el alma de la Iglesia, la une en el amor, la hace plural en la unidad, la llena de dones y sobre todo la hace arder con el mismo amor y dedicación a los pobres que surgía del Corazón de Cristo. ¡Hay que dejarse conducir por el Espíritu Santo durante todo el año y siempre!

La Iglesia —nos decía el Papa Benedicto XVI— no crece por proselitismo, crece por atracción, por testimonio. Y comentándolo, el Papa Francisco afirma que cuando la gente, los pueblos, ven este testimonio de humildad, de docilidad, de mansedumbre de los cristianos y de muchas personas de buena voluntad, «sienten la necesidad de la que habla el profeta Zacarías: “¡Queremos venir con vosotros!”». La gente siente esa necesidad ante el testimonio de la caridad, de la caridad humilde, sin prepotencia, no autosuficiente, que adora y sirve (...). La caridad es simple: ¡adorar a Dios y servir a los demás! Y este testimonio hace crecer la Iglesia». La misericordia que se expresa en las obras debe ser el fruto de adoración y de servicio a lo largo de todo el año.

La fe es un don de Dios y no un fruto del proselitismo; crece gracias a la fe y en la caridad de los evangelizadores que son testigos de Cristo. A los discípulos de Jesús, cuando van por los caminos del mundo, se les pide este amor que no tiene medida. La medida del amor, decía San Agustín, es amar sin medida. Todos los pueblos y culturas tienen el derecho a recibir el mensaje de salvación, que es don de Dios para todos. Esto es más necesario aún si tenemos en cuenta la cantidad de injusticias, guerras, crisis humanitarias que esperan una solución. Los discípulos misioneros saben por experiencia que el Evangelio del perdón y de la misericordia puede llevar alegría y reconciliación, justicia y paz. El mandato del Evangelio: «*Id, pues, y haced discípulos a todos los pueblos, bautizándolos en el nombre del Padre y del Hijo y del Espíritu Santo; enseñándoles a guardar todo lo que os he mandado. Y sabed que yo estoy con vosotros todos los días, hasta el fin de los tiempos*» (Mt 28, 19-20), no está agotado, es más, nos compromete a todos, en los escenarios y desafíos actuales, a sentirnos llamados a una nueva «salida» misionera, «salir de la propia comodidad y atreverse a llegar a todas las periferias que necesitan la luz del Evangelio», nos urge el Papa Francisco.

El camino cristiano de hecho es más sencillo de lo que a veces lo complicamos entre todos. Consiste en creer en Jesucristo y amar a los demás con hechos concretos, comprometidos. Lo dice bella y rotundamente el apóstol San Juan en su primera Carta: «*No amemos de palabra y de boca, sino de verdad y con obras. En esto conoceremos que somos de la verdad y tranquilizaremos nuestro corazón ante él*» (1Jn 3,18-19).

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

XXXI Trobada interdiocesana de Vida Creixent a Solsona

El passat dia 9 de maig tingué lloc la Trobada interdiocesana de Vida Creixent a la ciutat de Solsona. Hi assistiren més de 850 persones d'arreu de Catalunya, Illes Balears i Andorra. Del nostre Bisbat d'Urgell assistiren 83 persones.

La trobada fou presidida pel Bisbe de Solsona, Mons. Xavier Novell, acompanyat del Consiliari interdiocesà de Vida Creixent, Mn. Xavier Morató; el President interdiocesà Sergi Oliva; el President diocesà de Solsona, Vicenç Quinquilla; el Consiliari diocesà de Solsona, Mn. Miquel Venque; i també va ser convidat el President nacional de *Vida Ascendente*, Álvaro Medina del Campo. Altres personalitats hi eren presents l'Alcalde de Solsona, David Rodríguez, i el Secretari general d'Afers Religiosos de la Generalitat de Catalunya, Enric Vendrell.

A la Sala Polivalent de Solsona s'iniciava la jornada, gaudint de l'esmorzar de coca i xocolata. Hi hagueren els parlaments de benvinguda, pregària i salutació per part de Vicenç Quinquilla. Intervingué també el President In-

terdiocesà Sergi Oliva explicant el objectiu de Vida Creixent, seguint les paraules de l'Alcalde de Solsona, David Rodríguez, les del Sr. Enric Vendrell, Secretari General d'Afers Religiosos de la Generalitat de Catalunya, i les del president nacional del moviment Vida Ascendente en Álvaro Medina del Campo.

Després a la catedral de Solsona a càrrec de l'Arxiver diocesà, Mn. Enric Bartrina, es rebé l'ex-

plicació sobre la catedral i es continuà amb la solemne Eucaristia presidida pel Bisbe Xavier Novell, concelebrant amb el Vicari general de Solsona, Mn. Josep Maria Vilaseca, el Consiliari Interdiocesà de Vida Creixent, Mn. Xavier Morató, preveres i consiliaris de Vida Creixent de diverses parròquies i bisbats. En l'homilia el Sr. Bisbe assenyala entre altres coses «que la gent de Vida Creixent són clau important per als canvis necessaris en una Església evangelitzadora». Finalitzant la missa i estan ple a vessar la catedral solsonina s'entonà el cant del *Violai* i l'Himne de Vida Creixent.

Aquesta celebració continuà amb el dinar de germanor, sobre taula, brindis i el comiat amb el cant de l'Hora dels adéus. Tant en el viatge d'anada com el de tornada els amics de Vida Creixent van entonar la pregària del «Camí del pelegrí» i l'Himne de Vida Creixent, donant gràcies al Bon Pare i a la Mare de Déu per aquesta XXXI Trobada i esperant poder assistir el proper any 2018 a Montserrat.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

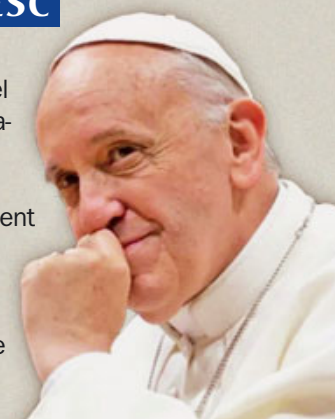

@Pontifex: «Tothom té alguna cosa per donar a la societat, ningú no és exclòs d'aportar-hi quelcom per al bé de tots» (9 de maig).

@Pontifex: «Cada cop que mirem a Maria tornem a creure en la força revolucionària de la tendresa i de l'afecte» (13 de maig).

@Pontifex: «Demanem junts el do de la comprensió de la Paraula de Déu» (14 de maig).

@Pontifex: «Per seguir fidelment Jesús demanem la gràcia de fer-ho no de paraula sinó amb fets, i la paciència de suportar la nostra creu» (15 de maig).

30a Marxa-Pelegrinatge a peu a Montserrat

Uns 85 joves i 20 mestres, professors, monitors, i responsables de grup van participar el 14 de maig en la 30a edició de la Marxa-Pelegrinatge a peu a Montserrat. L'activitat organitzada per la Delegació de Joventut, va aplegar nois i noies de 1r, 2n, 3r i 4t d'ESO de les escoles Mare Janer i Sant Ermengol del Principat d'Andorra, de l'escola Nostra Senyora de l'Assumpció de Tremp; dels grups Txt de La Seu d'Urgell i de Balaguer, dels escoltes de La Seu d'Urgell i d'altres que van participar amb els seus pares.

La Missa al Santuari, a la una del migdia, va ser presidida per l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, i concelebrada per Mn. Ivan Ayala, de la Delegació de Joventut. Van ser presents el Delegat de Joventut, Sr. Lluís Plana, i altres membres de la delegació i responsables de grups Txt. L'Arquebisbe els animà a viure amb joia la fe en Crist,

que és Camí, Veritat i Vida, i sobretot remarcà la paràbola del caminant en grup, el pelegrí que amb Crist, viu la vida amb amor a Déu i als germans. Una vida que s'obre fins a l'eternitat.

L'activitat va començar la nit del dissabte dia 13 de maig: es van aplegar a Rubió a les onze de la nit, i es van repartir en dos grups: els més joves van fer un recorregut de 8 quilòmetres i els grans de 35, acompanyats per diversos responsables adults. Van passar la nit caminant i els primers van arribar a Montserrat quan faltaven uns vint minuts per a les set del matí. Els més grans van trigar una mica més i fins als voltants de les vuit no van arribar als peus del Monestir. En arribar, l'equip d'acollida els esperava amb l'esmorzar i molts es van escampar amb el sac per dormir una estona, reposar després de l'esforç, jugar en petits grups. D'altres, van anar a visitar i a pregar a la Mare de Déu en la intimitat.

El Delegat de Joventut, Lluís Plana, va valorar molt positivament el resultat de l'experiència d'enguany, ja que va aplegar alguns veterans (i alguns pares) a la marxa amb joves novells que, contents amb l'esforç i el resultat del repte, volen tornar-lo a repetir. Per als nois i noies participants, els valors de la fraternitat, la superació i les ganes d'arribar als peus de la Mare de Déu van ser els elements que els eren més engrescadors. Per als monitors i acompanyants un repte que indicava el camí de la Delegació de Joventut d'ajudar i acompanyar els joves.

Mons. Vives va posar en relleu en la seva homilia el llarg camí que ha fet aquesta activitat, ja clàssica en les que organitza la Delegació de Joventut durant l'any, en la tasca de Pastoral de Joventut i del compromís que els joves han de tenir vers la construcció de la societat i el món.

Al final de la celebració, sis joves participants van fer les seves promeses Txt i van rebre el foulard del grup, en un moment emocionant per a ells i molt viscut per tots els assistents.

En acabar la foto de tots i el dinar de germanor van posar un bon punt final, i marcà el retorn a les llars.

Inauguració de les obres a la Casa de Colònies de Santa Maria de Meià

Dissabte dia 13 de maig, va tenir lloc la inauguració de les obres de millora i condicionament de la Casa de Colònies de Santa Maria de Meià del Bisbat d'Urgell situada al peu del Montsec.

L'acte fou presidit per Mons. Joan-Enric Vives i pel responsable de la Casa de Colònies, Mn. Jordi Profitós, i comptà amb la presència de l'admi-

nistradora, Maria Jesús, i d'una representació de l'equip que s'encarregarà dels serveis i de les activitats.

Les obres de millora han consistit, fonamentalment, en la instal·lació de la calefacció per a que s'hi puguin dur a terme activitats durant tot l'any i una petita ampliació de les places disponibles, així com millores en l'extern dels murs.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

12. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [2C 1,1-7 / SI 33 / Mt 5,1-12]. A Tortosa: □ Santa M. Rosa Molas i Vallbé (1815-1876), rel. de Reus, fund. Gnes. MdD de la Consolació, a Tortosa (CMC, 1858); sant Joan de Sahagun, prev. agustí; beata Iolanda (o Violant), rel. franciscana.

13. □ Dimarts [2C 1,18-22 / SI 118 / Mt 5,13-16]. Sant Antoni de

Pàdua (†1231), prev. franciscà i doctor de l'Església, nat a Lisboa, patró del ram de la construcció; sant Fandila, prev.

14. ■ Dimecres [2C 3,4-11 / SI 98 / Mt 5,17-19]. Sant Eliseu, profeta (s. IX aC); santa Digna, vg. i mr.

15. ■ Dijous [2C 3,15-4,1.3-6 / SI 84 / Mt 5,20-26]. Santa Maria Miquela del Santíssim Sagrament

(Madrid, 1809 - València, 1865), vg. fundadora adoratrius a Madrid; sant Bernard de Menthon, rel.

16. ■ Divendres [2C 4,7-15 / SI 115 / Mt 5,27-32]. Sant Quirze (o Quirc, Quiri o Quir) i la seva mare Julita, màrtirs (s. IV); sant Ferriol, prev. i màrtir; sant Ilpidi, màrtir.

17. ■ Dissabte [2C 5,14-21 / SI 102 / Mt 5,33-37]. Sant Grego-

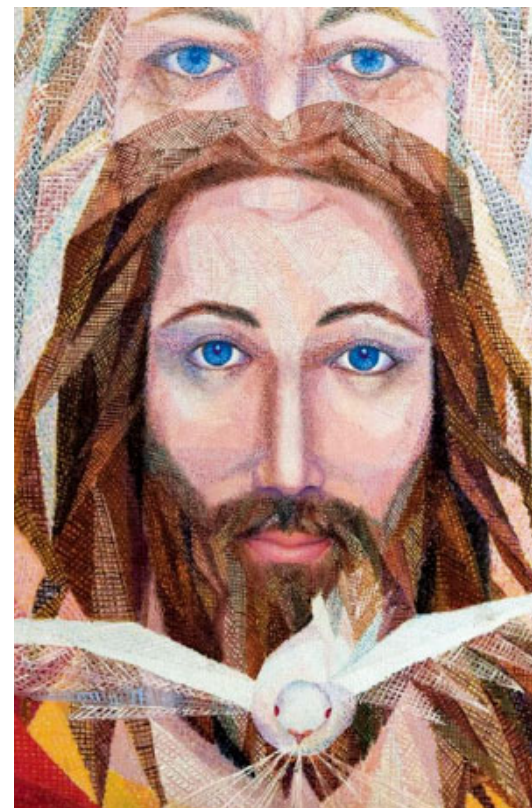
ri Barbarigo, bisbe de Bèrgam i de Pàdua (s. XVIII); santa Emília Vialar, vg. i fund. (1856).

18. □ Diumenge vinent, El Cos i la Sang de Crist (lit. hores: 3a setm.) [Dt 6,2-3.14b-16a / SI 147 / 1C 10,16-17 / Jo 6,51-58]. Sants Marc i Marcel·lià, germans mrs. a Roma; santa Marina, vg. i mr.; sants Ciríac i Paula, vg., germans mrs.

La Santíssima Trinitat

COMENTARI

El nostre Déu és únic i trinitari

Cal llarg tracte de proximitat amb una persona per conèixer-la bé. Conèixer Déu vol també proximitat al seu camí i escolta de la seva Paraula.

La Història de Salvació és l'experiència vital d'un poble que va coneixent cada cop millor el Déu que és amb ells.

La història del vedell d'or els fa conèixer Déu compassiu i benigne, ric en l'amor, que els proposa renovar l'Aliança.

Pau, ofès per alguns de Corint, els escriu una carta que primer els *disgustà* i els portà després al *penediment nascut d'aquell disgust* (2Co 7,8). Ara els exhorta a *refermar-se vivint en pau i ben avinguts*. Només llavors *el Déu de l'amor i de la pau serà amb vosaltres*.

En el diàleg amb Nicodem proclama Jesús la novetat radical del cristià: un veritable *néixer de nou i de dalt*. Per a ser de Crist no n'hi ha prou amb retocs afegits a la bona voluntat humana.

El punt de partença és que *Déu estima tant el món que donà el seu Fill únic*: do que, per a ser efectiu, cal ser assumit amb la lliure opció de la fe.

L'amor del Pare-Déu mostra el seu cim en l'amor del Fill: *ningú no té un amor més gran que el qui dona la vida pels seus estimats* (Jn 15,13).

Per això també *el fruit* per excel·lència de l'Esperit és *l'amor* (Ga 5,22).

La finalitat s'expressa de dues maneres: *per salvar el món*; i *que no es perdi cap dels qui creuen en Ell sinó que tinguin vida eterna*. Vida ja des d'ara!

L'abast universal del projecte de Déu es nota en l'ús de la paraula *món*. L'amor de Jesús als seus (subratllat de la 2a part de Jn) han de poder-lo tastar els qui ara com ara no el coneixen.

► Lectura del llibre de l'Èxode (Ex 34,4b-6.8-9)

En aquells dies, Moisès es llevà a la matinada i pujà a la muntanya del Sinaí, tal com el Senyor li havia manat. Portava a les mans les dues tauletes de pedra. El Senyor baixà enmig del núvol i proclamà el seu nom. Moisès s'estigué allà amb ell. Llavors el Senyor passà davant d'ell tot cridant: «Jo sóc el Senyor, Déu compassiu i benigne, lent per al càstig, fidel en l'amor.» Moisès es prosternà tot seguit, l'adorà amb el front fins a terra, i digué: «Senyor, si m'heu concedit el vostre favor, vingueu vós mateix a acompanyar-nos. És veritat que és un poble rebel al jou, però vós ens perdonareu les culpes i els pecats, i fareu de nosaltres la vostra heretat.»

► Salm responsorial (Dn 3,52-56 [R.: 52b])

R. *Glòria i lloança per sempre.*

Sou beneït, Senyor, / Déu dels nostres pares. R.
És beneït el vostre sant nom. R.

Sou beneït al vostre temple sant. R.

Sou beneït assegut al vostre soli reial. R.

Sou beneït a la carrossa de querubins, / quan penetreu amb la mirada els oceans. R.

Sou beneït al firmament del cel. R.

► Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint (2Co 13,11-13)

Germans, estigüeu contents, refermeu-vos, animeu-vos, viviu en pau i ben avinguts, i el Déu de l'amor i de la pau serà amb vosaltres. Saludeu-vos els uns als altres amb el bes de pau. Us saluda tot el poble sant.

Que la gràcia de Jesucrist, el Senyor, l'amor de Déu i el do de l'Esperit Sant siguin amb tots vosaltres.

► Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 3,16-18)

Déu estima tant el món, que ha donat el seu fill únic, perquè no es perdi ningú dels qui creuen en ell, sinó que tinguin vida eterna. Déu envià el seu Fill al món no perquè el condemnés, sinó per salvar el món gràcies a ell. Els qui creuen en ell, no seran condemnats. Els qui no creuen, ja han estat condemnats, per no haver cregut en el nom del Fill únic de Déu.

► Lectura del libro del Éxodo (Ex 34,4b-6.8-9)

En aquellos días, Moisés madrugó y subió a la montaña del Sinaí, como le había mandado el Señor, llevando en la mano las dos tablas de piedra.

El Señor bajó en la nube y se quedó con él allí, y Moisés pronunció el nombre del Señor. El Señor pasó ante él proclamando: «Señor, Señor, Dios compasivo y misericordioso, lento a la ira y rico en clemencia y lealtad». Moisés al momento se inclinó y se prostró en tierra. Y le dijo: «Si he obtenido tu favor, que mi Señor vaya con nosotros, aunque es un pueblo de dura cerviz; perdona nuestras culpas y pecados y tómanos como heredad tuya».

► Salmo responsorial (Dan 3,52-56 [R.: 52b])

R. *¡A ti gloria y alabanza por los siglos!*

Bendito eres, Señor Dios de nuestros padres. Bendito tu nombre, santo y glorioso. R.

Bendito eres en el templo de tu santa gloria. R.

Bendito eres sobre el trono de tu reino. R.

Bendito eres tú, que sentado sobre querubines / sondeas los abismos. R.

Bendito eres en la bóveda del cielo. R.

► Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a los Corintios (2Cor 13,11-13)

Hermanos, alegraos, trabajad por vuestra perfección, animaos; tened un mismo sentir y vivid en paz. Y el Dios del amor y de la paz estará con vosotros. Saludaos mutuamente con el beso santo. Os saludan todos los santos. La gracia del Señor Jesucristo, el amor de Dios y la comunión del Espíritu Santo estén siempre con todos vosotros.

► Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 3,16-18)

Tanto amó Dios al mundo, que entregó a su Unigénito, para que todo el que cree en él no perezca, sino que tenga vida eterna. Porque Dios no envió a su Hijo al mundo para juzgar al mundo, sino para que el mundo se salve por él. El que cree en él no será juzgado; el que no cree ya está juzgado, porque no ha creído en el nombre del Unigénito de Dios.

